

har han ikke videre at indvende mod den Basis, som nu er lagt til Grund for Reformen og heller ikke mod det Resultat, man derved kommer til. Men det ærede Medlem holder meget stærkt paa, at Kjøbenhavn skal have en lignende Ret til at udskrive kommunale Skatter i Forhold til sit Behov, som det øvrige Land har, og det er et Standpunkt, jeg fuldtud kan billige og respektere. Om der er Grund til ved denne Reform at forandre det nu bestaaende Forhold, — saa vidt jeg forstaa, bliver Forholdet i Virkeligheden uforandret, hvis man i Forbindelse med denne Reform nedsætter de 3 pCt., som nu kan paalægges, til 2 pCt. — skal jeg ikke udtale noget om, men det synes mig et i og for sig rimeligt og billigt Standpunkt, som jeg ikke kan nægte min Anerkendelse.

Jeg skal endnu kun gøre en Bemærkning om Toldreformen. Den omtalte jeg ikke, første Gang jeg havde Ordet, ikke blot fordi jeg for mit Vedkommende vilde bidrage til at gøre Forhandlingerne saa korte som muligt — vi have jo i de andre Aar forhandlet rigeligt om Skattereformen — men ogsaa fordi jeg gik ud fra, at det forhandlende Venstres Stilling i saa Henseende var kendt af alle, som ønskede at kende den, og som havde fulgt lidt med i de senere Aars Skattelovsforhandlinger. Efter at dog saa mange ærede Talere fra forskellige Sider under denne Debat have udtalt Ønsket og Haabet om en Toldreform og beklaget sig over, at vi ikke faa en Toldreform samtidig med en direkte Skattereform, og udtalt Ønsket om, at vi i hvert Fald saa maa faa den hurtigst muligt efter, skal jeg kun sige, at vort Parti deler ganske det Syn paa Toldreformen, som ligger bagved disse Udtalelser. Men som Forholdene have udviklet sig og nu ligge for, tro vi med Beklagelse, at det ikke er rigtigt at forsøge paa at faa en Reform af den indirekte Beskatning samtidig med den direkte. Det vilde nærmest kun hjælpe til, at man ikke fik nogen af Delene, hvad der dog vilde være i højeste Grad beklageligt.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds Ordet.

Benzon: Jeg ser, at den ærede sidste Taler ganske maa have misforstaaet mig. Han har anført, at Procentforholdet mellem vore tidligere Ejendomsskatter og Ejendomsskylden var 68 for København,

70 for Købstæderne og 71 for Landet, og at dette skulde godtgøre, at Forholdet blev det samme i det hele; men for en Matematiker er dette Bevis ikke tilfredsstillende, idet det udtrykkelig beviser, at den er mindre for København end i Landdistrikterne. Men jeg skal ganske se bort fra dette. Det ærede Medlem mente, at jeg vilde være tilfreds, naar jeg kom ud til mine Vælgere, og de skulde betale det halve. Jeg antager, mine Vælgere vilde være tilfredse med at slippe med det halve. Men jeg vil ikke være tilfreds dermed. Jeg har udtrykkelig sagt, at jeg ønsker en retfærdig Fordeling paa By og Land i Forhold til Evnen, og jeg har forlangt en højere stigende Skala end foreslaaet. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem kan drage den Slutning, at jeg vil have Byerne anderledes stillede end det øvrige Land.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dalsgaard: Vi kunne jo ikke ved denne Reform komme ind paa at fastsætte Skatten for den enkelte Ejendom i den enkelte By. Det vil føre os ind i det rene Uføre. Det, vi maa se paa, er, hvordan Reformen stiller de forskellige Klasser i vort Folk: København, Byerne og Landet — hver for sig og i Forhold til hinanden — og i den Henseende har jeg paavist, at København faar en procentvis lige saa stor Nedsættelse i de faste Grundskatter som det øvrige Land. Om Overgangsbestemmelserne ere saa heldige, som de kunde være, eller ikke, det kan være noget for sig. Men det forekommer mig, at naar man har sat en Overgangsbestemmelse, som muliggør, at man faar ca. 30 Aar til at gennemføre Ejendomsskylden fuldt ud, saa er der givet en saa rimelig Overgangstid, som man med Billighed kan forlange. (Modsigelse af *Benzon*).

Svendsen: Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, som jeg skal tillade mig at gøre i Anledning af de forelagte Lovforslag. Disse Forslag gaa jo ud paa at faa de direkte Skatter omordnede saaledes, at der bliver et fornuftigt Forhold mellem Skatteydelsen og Skatteevnen, og tillige gaa de ud paa at lette Byrden for de ny Skatters Vedkommende for dem, der have daarligst Raad til at betale.

Der er jo taget Hensyn til Livsvilkkaarrene rundt omkring, henholdsvis paa Lan-